

ОПТИМІЗАЦІЯ ПІДГОТОВКИ ЛІКАРІВ-ІНТЕРНІВ ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ «ПАТОЛОГІЧНА АНАТОМІЯ»

Н. І. Винник, І. І. Старченко, С. М. Совгира, О. К. Прилуцький, Д. Є. Ніколенко

ВДНЗ України «Українська медична стоматологічна академія», м. Полтава

Вступ. Підготовка в інтернатурі є одним з необхідних видів післядипломної освіти, без якої випускники, що мають диплом про вищу медичну освіту, не можуть бути допущені до зайняття професійною діяльністю. Основною метою інтернатури є вдосконалення теоретичних знань і отримання практичних навичок випускників вузів в об'ємі, необхідному для самостійної лікарської діяльності по відповідній спеціальності [2].

Основна частина. Забезпеченість лікарськими кадрами за фахом «патологічна анатомія» в Україні в 2014 році склала 56,26%, і останніми роками не має тенденції до підвищення. Очевидь, що в такій ситуації трудовитрати окремих лікарів зростатимуть, а якість діяльності патологоанатомічної служби знижуватиметься, генеруючи ризик втрати контролю над якістю надання медичної допомоги. [1].

Підготовка інтернів за фахом «патологічна анатомія» має ряд особливостей. По-перше, це одна з небагатьох спеціальностей, вивчення якої майбутні лікарі завершують задовго до закінчення вузу (зазвичай на 3 курсі), і на старших курсах практично з нею не стикаються. По-друге, для патологоанатома, передусім, потрібні фундаментальні знання нормальної анатомії людини і гістології, вивчення яких в медичних закладах відбувається на першому – другому курсах. По-третє, кваліфікований патологоанатом повинен уміти в загальних рисах інтерпретувати широкий спектр клінічних, лабораторних і додаткових методів дослідження [3, 4].

Крім того, фахівцеві-патологоанатому необхідно мати уявлення про інноваційні методи морфологічних досліджень, таких як електронна мікроскопія, імуногістохімія, гібридизація *in situ*.

Таким чином, при підготовці лікаря-патологоанатома доводиться шукати розумний компроміс в рішенні двох діаметрально протилежних завдань: з одного боку – підготувати висококваліфікованого фахівця з урахуванням викладених вище вимог, з іншого – в максимально стислі терміни укомплектувати фахівцями значну кількість вакантних посад в лікувальних установах України. Рішення другої задачі ніяк здійснюється за рахунок укорочення тривалості інтернатури, тривалість якої складає всього один рік. Проте, практика показує, що підготувати фахівця-патологоанатома протягом одного року дуже складно. Відбувається це в першу чергу через відносно низький базовий рівень знань морфологічних дисциплін випускника-

ми та відсутність профілізації індивідуальної підготовки майбутніх фахівців.

Досягти цього можна ввівши додатково в програму підготовки інтернів, на початковому етапі, поглиблене вивчення нормальної анатомії людини і гістології. Таким чином, підготовку інтернів за фахом «патологічна анатомія» в очній частині доцільно проводити в два етапи: на першому етапі необхідно присвятити повторенню і поглибленому вивченню нормальної анатомії і гістології (при цьому вивчення цих дисциплін повинно носити клінічну спрямованість). На цьому ж етапі доцільно приділити увагу вивченню цілей, завдань патологоанатомічної служби, розібрати основні принципи формування патологоанатомічного діагнозу. Тільки після ґрунтовного вивчення нормальної морфології, на нашу думку, доцільно перейти до вивчення власне патоморфології, традиційно розпочавши із загальної патології.

Висновок. На нашу думку, викладений вище підхід до підготовки фахівців-патологоанатомів дозволить підвищити ефективність засвоєння матеріалу зі спеціальної патоморфології, сприятиме формуванню клінічно-анатомічного мислення і в подальшому полегшить роботу по діагностиці біопсійного та секційного матеріалу.

Література.

1. Авраменко Т.П. Кадрова політика у реформування сфери охорони здоров'я: аналіз. доп. / Т.П. Авраменко. - К.: НІСД, 2012. – 35 с.
2. Клініко-анатомічні аспекти у підготовці лікаря – інтерна зі спеціальності «патологічна анатомія» / Л.М. Романюк, Л.І. Карпенко, Г.Ю. Будко [та ін.] // Актуальні питання сучасної післядипломної медичної освіти: обласна науково-методична конф. 25 лист. 2010 р.: матеріали конфер. – Суми, 2010. – С. 32–33.
3. Положення про організацію навчального процесу у вищих навчальних закладах України від 02.06. 93 №161//Збірник нормативних актів України щодо організації навчально-виховного процесу у вищому навчальному закладі.
4. Старченко І.І. Особливості викладання патоморфології на кафедрі патологічної анатомії із секційним курсом ВДНЗ України «Українська медична стоматологічна академія» / І.І. Старченко, С.М.Совгира, Н.І.Винник [та ін.] // Удосконалення якості підготовки лікарів у сучасних умовах: матеріали науково-практичної конференції з міжнародною участю. – Полтава, 2016. – С. 214-215.

ІНТЕГРАЦІЯ ПІДГОТОВКИ ЛІКАРІВ-ІНТЕРНІВ ЗА ФАХОМ «ЗАГАЛЬНА ПРАКТИКА – СІМЕЙНА МЕДИЦИНА»

І. Л. Височина, Н. Д. Чухрієнко, І. В. Василевська, М. С. Москалець, В. В. Крамарчук

ДЗ «Дніпропетровська медична академія МОЗ України»

Вища медична освіта як у всьому світі, так і в Україні, є багаторівневою, і випускник вищого навчального закладу (ВНЗ) після отримання диплома продовжує навчання

в інтернатурі, тривалість якої залежить від фахової спеціальності. Для лікарів за спеціальністю «Загальна практика – сімейна медицина» інтернатура у відповідності до ти-